



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm  
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

**Mayer, Christian**

**Coloniæ Agrippinæ, 1635**

Hebdomas X. Post Trinitatem.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

ritudo, zelus errantes animas ad Christam reducendi.

De externis actibus amoris perfectè exercendis.

De Incitamentis amoris Dei.

} 6. p. med. {

{ II. VI.

{ 12. VII.

Dominica X. post Trinitatem.

10. Hebdom. post Trinitatem I.

De fletu Christi super Ierusalem. Luc. 19.

I. Videns Iesus civitatem fleuit super illam dicens: Quia si cognovisses quæ te dessebat pius Dominus non solum horrendum ingratae urbis excidium, sed æternum potius tot ingratorum Iudæorum, imò omnium peccatorum reprobatorum interitum; insuper summam eorum omnium cæcitatem, & stupiditatem, vti & tuam, & omnium tepidorum collatis talentis naturæ & gratiæ tā oscitanter vrentiam supinam ingratitude & socordiam; & quidem eò amarius dessebat, quòd clarius omnia & singula omnium & singulorum peccata, & debita iisdem

Kk 3

cam



ram temporalia, quàm æterna supplicia, coram præuidebat. Quàm & tu amarè fieres, si hæc etate cognosceres, & serio expenderes. Contritio, compassio, zelus salutis animarum perentium.

II. *Venient dies in te, & circumdabunt te inimici tui vallo, & coangustabunt te undique, & ad terram prosternent te, & filios tuos, qui in te sunt: & non relinquetur in te lapis super lapidem.* Horribilia sunt hæc à Christo prædicta, quæ omnia in excidio Hierosolymitano post quadraginta annos euenere: at quanto horribiliora sunt, quæ euenient proteruo peccatori absque penitentia descendenti, quem moriturum circumdabunt dæmones, & territabunt obiectis peccatis præteritis, nunquam expiatis, & pænis imminentibus coangustabunt, ad desperationem adigent bonis omnibus, quæ vnquam fecerint priuabunt: imò & illa, quæ euenient tepido seruo Dei serium in spiritu proficiendi studium de die in diem differenti, quem horrendè quoque tunc consternabit & coangustabit remorsus conscientiæ, insultus Sathanæ, timor gehennæ! quanto tandem horribiliora sunt, quæ manent reprobos in infero



inferno, & tepidos in purgatorio.  
 Hæc qui pauet, cauet; qui negligit,  
 incidit. Salutaris meus supplicij, fer-  
 uor maturæ & seriæ conuersionis.

III. *Eò quod non cognoueris tempus visi-  
 tationis tuæ.* En causa omnium isto-  
 rum malorum temporalium & æter-  
 norum, est cæcitas, & socordia in a-  
 gnoscendo & amplectendo tempore  
 miserendi & mærendi. O si pretium  
 temporis visitationis tuæ & gratiæ ve-  
 rè agnosceres, quàm sanctè singulos  
 non modò dies, sed & horas & mo-  
 menta impendere studeres, illud tibi  
 continuè insufurrari existimans: *Non Eccl. 14.  
 defrauderis à die bono, & particula boni  
 doni non pratereat.* Seria cura temporis.

*De electione duodecim Apostolorum.* III.

Luc. 6. vers. 7.

I. **E**Xiit in monte, & erat perno-  
 tans in oratione. Si Filius Dei  
 infinita sua sapientia omnia perspici-  
 ens, cui Pater omnia cederat in ma-  
 nus, totam noctem orationi impen-  
 dit, & tam impensè æterno Patri ele-  
 ctionem Apostolorum commenda-  
 uit: quanto potiore iure nobis, ante  
 quoduis opus anceps aut arduum ag-

K k 4

grey



grediendum, ad orationem erit confugiendum, & lumen auxiliumque à Patre luminum flagitandum? Quanto porro ille feruore pernoctarit in oratione Dei, quanta cum reuerentia & deuotione, quanta lacrymarum profusione nunc pro Apostolis, nunc pro totâ Ecclesiâ, nunc pro singulis Electis æternæ Patri supplicando? Suspicere, venerare, & imitare.

II. *Cum dies factus esset, vocauit discipulos suos, & elegit duodecim ex ipsis, quos & Apostolos nominauit. Quam inæstimabilis illa gratia Apostolicæ uocationis gratis impertita ijs, quibus ipse uoluit. Verè non est illa uolentis, neque currentis, sed Dei miserentis, ut eò conarentur esse gratiores, humiliiores, & in cooperando promptiores, quò se agnoscerent esse indigniores, abiectiores, & ineptiores. Quisquis simili gratia gratis à Deo præueniris, ad similem cū duobus illis Apostolis gratitudinem, humilitatem, & cooperandi promptitudinem obstringeris.*

III. *Cum autem de monte descendisset, multos agros & demoniacos curauit, & cuncta turba quarebat eum tangere, quia uirtus de illo exibat, & sanabat omnes.*  
**Bonus Pastor, more suo, pro grege pernoctem**

Rom. 8.



noctem in oratione excubans, per diem se totum operibus misericordiae & charitatis eidem gregi exhibendis impendit, abundè implens illud: *Ego pascam oves meas, quod abiectum erat, reducam; & quod contractum fuerat, alligabo; & quod infirmum fuerat, consolidabo;* atque hoc ipso nos instruit, ut ea, quae nobis in monte contemplationis, seu in diuinarum rerum meditatione Deus suggererit, in praxin redigere, atque in utilitatem proximorum conuertere, insuper omnes odore exemplaris conuersationis ad Deum trahere satagemus. Zelus omnes oratione, verbo, exemplo ad Deum trahendi, omniq̄ ope iuuandi.

Ezech. 34

*De sermone Christi in monte generatim. Matt. 5, Luc. 6.* III

**I.** *Videns Iesus turbas ascendit in montem: & cum sedisset, accesserunt ad eum discipuli eius. Quanta gratiae praerogatiua cum discipulis illis peculiariter dilectis, praeter tot millenis alijs in vallibus concupiscentiarum huius mundi derelictis euocari à Christo ad montem, seu statum sublimiorem Evangelicae perfectionis, in quo liceat*  
*K & s* audi-



*Exod. 19.* audire verum Doctorem iustitiæ o-  
*Matt. 11.* lim Patribus promissum, arcana con-  
 lestia sapientibus & prudentibus hu-  
 ius sæculi abscondita parvulis reuelan-  
 tem, nec iam apparentem in forma ter-  
 ribili antiquam legem timoris per me-  
 diatores Angelos tradentem, sed mira-  
 cum serenitate vultûs, & vocis suavi-  
 tate nouam legem gratiæ & charitatis  
 explicantem.

*Isa. 30.*

Verè beati-discipulorum oculi, qui  
 meruerunt videre illum, de quo præ-  
 dictum per Isaiam: *Et erunt oculi tui*  
*videntes præceptorem tuum.* Verè beatae  
 aures, quæ meruerunt audire illum, de  
 quo ibidè: *Et aures tua audient verbum.*  
*Hac est via; ambulate in ea, & non de-*  
*clinatis neque ad dexteram, neque ad sini-*  
*stram.*

Quàm beati quoque oculi & aures  
 mentis illorum, qui ad perfectionis  
 statum vocati, intus eundè Magistrum  
 tam miris modis docentem, illumi-  
 nantem, consolantem, arguentem, ad  
 perfectiora exstimulantem audite, &  
 quodammodo videre & sentire me-  
 rentur! Gratitude pro gratia vocatio-  
 nis, zelus eidem cooperandi.

II. In hoc monte Christus triplex mu-  
 nus exercuit: I. Doctoris, in quo sunt  
 om-



omnes thesauri sapientiæ & scientiæ Dei absconditi, scientiam perfectionis & salutis docendo. 2. Legislatoris, veterem legem aduersus deprauationes Pharisaicas declarando, & nouæ legis sublimitatē proponendo. 3. Consiliarij, perfectiora super debitū legis suadendo: idque quam excellenter præstitit, non tantum exterius docendo, sed interius quoque illuminando, atque adimplendum mouendo: quanto maioris æterni Patris gloriæ zelus, quanto maioris augmenti gratiæ & gloriæ desiderio? Quam sedulò quoque hic cœlestis Magister eadem in corde tuo, & cuiusque, ex turba hominum ad statum sublimiorem vocati, præstat, modò sit, qui sublimiora docenti, obscuriora explananti, perfectiora consulenti attendat, & alacres mentis aures porrigat. Gratitude, feruor parendi diuinæ inspirationi ad meliora propellenti.

III. Eleuatis oculis in discipulos, beatos eos prædicat, & octo Beatitudines, quasi octo scalas cœlestis gradus, quibus ad perfectionem ipsamque cœlestem Beatitatem se conscendendum, ijs explanat. Quod illis olim in car-



ne visibilis corporaliter præstitit; idem omnibus ad statum perfectionis vocatis etiam nunc spiritualiter præstare non desinit. O quanta felicitas, sic eleuatis oculis à Christo respici, Beatis nunc in spe, olim in re accenseri, & tam faciles & compendiosas mundo hucusq; incognitas ad cœlum vias ab eodem audire mereri! Gratitude, zelus ad perfectionem in his octo Beatitudinibus comprehensam strenuè cõ-  
tendendi.

IV. De i. Beatitudine. *Beati pauperes spiritu.*

I. **E**Xpende, in quo hæc paupertas spiritûs, quàm infallibilis veritas primum in cœlesti scalâ gradum collocat, potissimum consistat, nimirum in perfecto contemptu mundi & sui; seu in voluntaria omnium, quæ in mundo quis habuit, aut habere potuit, aut voluit, quoad affectum & effectum, amore Dei & perfectionis, abdicatione, & sui ipsius in abyssum nihil sui profundissima depressione.

Quis mundo persuadeat, illum esse beatum, qui spontè se, non solum omnibus temporalibus spoliatur, diuitijs, honoribus, voluptatibus, quibus



frui poruisset, renuntiat: sed etiam, amore Christi, propriam voluntatem ac iudicium, cum omnibus affectibus ac desiderijs terrenis, abnegat; qui insuper se vilem, imò vilissimum omnium agnoscit, & reputat, & talem se haberi & proclamari optat & gaudet? Quisquis is est, magnus est, & verè beatus coram Christo, quantumvis parvus, abiectus, & miser reputetur à mundo. quātum ergò donum Dei scire, velle, posse hisce pauperibus spiritu accenseri? Amor & studium perfectæ paupertatis & humilitatis.

II. Quàm eximium huius vtriusque virtutis tota vita nobis præbuerit exemplum filius Dei, natus in stabulo, labore manuum victitans, in prædicatione, ubi caput reclinaret, non habès, nudus in cruce moriens; item in Incarnatione se exinanens, vitam priuatam & contemptam 30. annis agens, calumnias, sannas, probra sustinens, ad mortem se humilians. Zelus imitandi.

III. Quale huic paupertati spiritus paratum sit præmium, videlicet prægustatio quædam regni cœlestis in hac vita, ob carentiam curarum sæcularium, & abundantiam consolationum



num cœlestium: & participatio eiusdem regni cum filio Dei in altera.

En quanto fœnore Christus modicum id refundit, quod amore eius quis relinquit, eleuans de terra inopem, & de stercore erigens pauperem, & collocans cum principibus populi sui. Quo dolore hoc videbunt olim viri diuitiarum, quibus idem Christus comminatur. *Va vobis diuitibus, qui nunc habetis consolationem vestram! Gra-titudo zelus excellendi in paupertate, & humilitate.*

V. De 2. Beatitudine. *Beati mites.*

**E**Xpende, qualis mansuetudo pro secundo scalæ cœlestis gradu à Christo assignetur, talis nempe, qua quis 1. Omnibus etiã asperè & iniuriosè sibi obluentibus suauem placidum, & affabilem se vultu, alloquio, moribus, & affectu cordis exhibet. 2. Qua calumniantibus & opprimentibus se cedit, dans locum iræ, & refrenans cupiditatem vindictæ, & si percussus fuerit in vna maxilla, paratus est præbere & alteram. 3. Qua malum pro malo non reddens, sed in bono malum vincens, vindictam, quam



quantumuis iustam, pro illata iniuria, nullam flagitat, sed eandem operibus charitatis insuper compensat, idque purè propter Deum, feruenter, & constanter, tam quoad affectum cordis internum, quam opus externum.

Quàm rara hæc virtus & contempta in terra, quam mundus non agnoscit: at quàm cara & pretiosa in cœlo, vnde eam increata Sapientia detulit! ô quale ad cœlum compendium crebrum eius exercitium! Feruor hos actus mansuetudinis perfectè frequentandi.

M. Quàm perfectè Christus hos prædictos actus frequentarit, nobisque exemplo suo inculcarit, tum tota vita, tum potissimum tempore prædicationis, inter tot calumnias, obtreptiones & persecutiones; & tempore passionis, inter tot iniurias, fannas, cruciatus; qui cum malediceretur, non maledicebat, cum pateretur, non comminabatur, tradebat autem iudicanti se iniuste. Quam perfectè impleuit id, quod prædixerat Isaias: Non erit tristis, neque turbulentus, non clamabit, neque audietur vox eius foris, calamum quassatum non conteret, & limum fumigans non extinguet! Quam meritò

1. Pet. 2.

Isai. 42.

ergo.



ergo audiendus nobis in clamans: *Dixit à me, quia mihi sum & humilis corde?* Zelus Christum æmulandi.

III. Quale præmium mitibus promissum sit, videlicet secura & stabilis possessio terræ viuentium, seu æterna & immutabilis beatitudinis in patria, & eiusdem prælibatio, quoad miram animæ omniumque affectum tranquillitatem, in via: quale è contra maneat supplicium immites, in hac vita, perpetua mentis inquietudo, & miserabilis suarum passionum seruitus: in altera, æterna rabies & seipso dilaniantium eiulatus. Feruor in mansuetudine proficiendi, & defectus ei oppositos cauendi.

De Natura, proprietatib. & incitamentis gaudij spiritualis.	} 6. p. medit.	} 14.
De Actibus, & medijs gaudij spiritualis.		

Domi-